

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

110. திருக்கண்ணோக்கம்

(தரவுகொச்சக்கலிப்பா)

*பண் : சீகாமரம் (நாதநாமக்கிரியை)

திருச்சிற்றம்பலம்

* கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை - என்னும் தேவாரப் பண்.

Devaram

திருப்புள்ளிருக்குவேனார் (Sambandar)

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானா ருறையுமிடந்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேனாரே.

திருமறைச் சண்பையராளி திருக்கண்ணார் கோயிலை ஏத்தினார் , பிறகோயிலும்
இறைஞ்சினார் , காவிரிவடபால் குடதிசை நோக்கி வருவாராய்க் , காதல் பெருகப்
புள்ளிருக்கு வேனார்க்கோயிலை நண்ணினார் , ஏற்ற அன்பு எய்த வணங்கினார் .
இருவர் புள்வேந்தர் இறைஞ்சி ஆற்றிய பூசையைச் சாற்றி இந்த
நன்சொற்பதிகத்தை அணிவித்தார் .

Ramana Sannidhi Murai

1612. உற்பலமாம் கண்ணிர்மண் னோடியைந்தும் கண்ணோடும்
பொற்புடைமெய்க்கு ஞானதருப் புலப்படநீர் கண்டோ
மற்புயவான் கவடுவிட்டு மன்னுயிர்மேற் கண்ணோடும்
கற்பகவேங் கடனொடுநாம் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 1
1613. எண்ணியவை எண்ணியவாறு எய்திடலாம் ஏழையிர்
மண்ணிடைவன் குளத்துறங்கு மதர்ப்புடைமீன் விழிபோல
உள்ளிலவு நாட்டத்தால் உளத்துறங்கும் ஓரியல்பால்
கண்ணிமையா ரமணனொடு கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 2
1614. பண்ணுய பணிமொழியிர் பைங்குவளைக் கண்மடவிர்
எண்ணுத எண்ணமெலாம் எண்ணலுறும் பேதைமைசேர்
பெண்ணும்எம் போலியரால் பேசவொண்ப் பேருணர்வாம்
கண்ணுய ரமணனொடு கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 3
1615. கண்ணாகி அக்கண்ணில் கருமணியாய் அம்மணியில்
பண்ணுத பாவையாய்ப் பாவையதன் நாட்டமுமாய்
விண்ணாகி விண்மணியாய் இத்தனைக்கும் வேராகும்
கண்ணுய ரமணனொடு கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 4
1616. கண்ணாளர் மன்பதையின் கண்ணாகக் காண்டலுறும்
எண்ணாகி எழுத்தாகி எவற்றோறும் கண்டறிய
ஒண்ணுத இயல்பாய் உண்மையறிவு ஆனந்தக்
கண்ணுய ரமணனொடு கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 5
1617. கண்ணகன்மா ஞாலத்துக் கண்பெற்ற காரிகையிர்
கண்ணுய புலமொன்றே ஐயுணர்வும் கவர்ந்துகொளக்
கண்ணனொடு திண்ணனும் கண்ணியர்தம் கண்ணுக்கும்
கண்ணுய ரமணனொடு கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 6
1618. கண்ணகன்மா ஞாலத்தோர் கண்மாயம் காண்கெனவே
விண்ணுமண்ணும் பாதலமும் மெய்க்குஞானப் பரவெளிக்கண்
பண்ணியருள் வாழ்வளிக்கும் பரஞான சித்தநடன்
கண்ணுதல்வேங் கடனொடுநாம் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 7
1619. கண்ணோடு கண்காட்சி கலக்குங்கால் காதலருள்
எண்ணுத வாய்ச்சொல்லால் ஏதுபயன் எங்கைமீர்
பண்ணுய வாய்ச்சொற்கள் பயனறவேங் கடரமணக்

கண்ணுளன் தன்னொடுநாம் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 8

1620. நோக்குருவாய் நோக்குள்ளே நுழைந்தானைத் தந்நோக்கால்
நோக்குறுவார் நோக்காரா நோக்காதார் நோக்குதலால்
நோக்கரிய நோக்கானை நோக்கலுறில் தடையாம்அந்
நோக்கறவேங் கடனொடுகண் ணோக்கநாம் ஆடாமோ. 9

1621. மீட்சியே இல்லாத வீட்டின்ப வேட்கையுடைப்
பூட்சியிர் செங்கமலப் பொன்னையிர் வீட்டுலக
ஆட்சியான் வேங்கடவன் அந்தமிலா மெய்ஞ்ஞானக்
காட்சியான் தன்னொடுநாம் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 10

1622. அவிச்சைஇருட் படலத்துக்கு ஆதித்தன் தன்னடியார்
தவிச்சதவிப் பெல்லாம் தணிப்புற்ற தண்ணெரியான்
கவிச்சமுழு மதிக்குடைவேங் கடனொடுஅன னியநோக்கால்
அவிச்சின்ன மாயடியிர் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 11

1623. ஏவலிடை நின்னொழுகும் எங்கைமீர் கண்ணொளியும்
தாவலறு கதிரொளியும் சார்வதுபோல் சங்கையறச்
சீவபர மான்மாக்கள் சேர்ந்திடவேங் கடரமணக்
காவலனொடு ஒன்றாகக் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 12

1624. கலாநிதிவேங் கடரமணன் கண்ணுதித்த கலாநுபவம்
அலாதுபிறி தோர்நுகர்ச்சி அணுத்துணையும் அறியாதீர்
நிலாமுகிபோல் சீரியநன் நீர்மையிர் நீக்கமிலாக்
கலாமதிமா முகனொடுநாம் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 13

1625. கடிகமழ்பூங் குவணையிடைக் கமலமுமக் கமலமெனும்
தடமலர்வாய்க் குவணைகளும் தாமழகாப் பூத்திடவே
மடவரலீர் வாள்விழியால் மயக்கறுக்கும் மாதவவேங்
கடரமணன் தன்னொடுநாம் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 14

1626. தள்ளாதே வேதியரும் தாங்கொள்ளத் தக்கதுகாண்
எள்ளாதே உள்ளினும்பே ரின்பமொடு சற்றுமுளம்
கொள்ளாதே நோக்கினுமுட் கொள்ளாத உவகைதரும்
கள்ளாய ரமணனொடு கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 15

1627. செத்தாலே திறப்படுவோம் செத்தாலே பிறந்திடுவோம்
எத்தாலே வாழ்ந்திடுவோம் எனக்கருதி ஏமாப்பீர்
இத்தாலே வாழ்ந்திடலாம் எங்கள்வேங் கடரமணக்
கத்தாவோடு ஒருமுகமாய்க் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 16

1628. காக்கையிரு கண்களுக்கு மணியொன்றே கலந்தாற்போல்
தாக்குமிரு நிலையினுக்கும் சார்கரியாய் என்னிதயச்
சேக்கையிடை உறைரமணன் சிறப்பெய்தக் காரண்டங்

காக்கைக்குத் தோன்றலொடு கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 17

1629. அங்கலாய்ப் புற்ற அடியோம் உயிர்ப்பயிரை
மங்குலாய்க் காத்தவருள் மார்த்தாண்ட வேங்கடன்பால்
கொங்குலாம் கார்க்குழலீர் குவிந்தவித யத்துனைசேர்
கங்குலாம் அவிச்சைகெடக் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 18

1630. உருளாயம் போலோவாது உருண்டு உருண்டுஇவ் உலகத்து
மருளால் பிறந்திருக்கும் மாணா மனத்தேனைத்
தெருளான நெஞ்சம் திறப்பித்த வேங்கடப்பேர்
அருளாளன் கண்ணொடுநாம் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 19

1631. ஈட்டியவல் வினையால்நான் இடைந்துபடாது அவ்வினையை
வீட்டியவேங் கடப்பெம்மான் வினைந்தேன்போல் எந்தலைமேல்
சூட்டியபூந் தாளான்தன் சொருபத்தைக் குருடற்கும்
காட்டியபூம் கண்ணொடுநாம் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 20

1632. நகநோக்கி நம்மைவெந் நரகத்துள் ஆழ்த்தும்பாழ்
முகநோக்கால் வெளிநோக்கி மோகத்துள் முழுகாதே
தகநோக்கி நம்மைத் தடுத்தாண்ட வேங்கடனோடு
அகநோக்கால் அகமகிழக் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 21

1633. அறப்பேறும் பொருட்பேறும் அழிகாமப் பேறுநான்
மறப்பேயும் மகிழாது மகிழ்ந்தாண்ட வேங்கடனோடு
இறப்பேயும் பிறப்பேயு மின்றாகக் கோசமெலாம்
அறப்பிறு மகநோக்கால் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 22

1634. கட்டுருவ நோக்குறுமெய்க் காட்சியால் கண்ணியல்பாம்
நிட்டையே மெய்ஞ்ஞான நிண்ணயமா நாட்டினான்
சுட்டரிய ஆன்ம சொருபமாம் வேங்கடனோடு
ஓட்டியாம் ஒன்றாய் ஒளிர்கண்ணோக்கு ஆடாமோ. 23

1635. இலக்கமெனா என்னிதயத் தெய்தகண் நோக்காய்
துலக்கமதால் எனையாண்டு தோய்ந்தவேங் கடனோடு
மலக்கமதால் உண்டாய்மற் றோரால்தான் மாயாத
கலக்கமெலாம் கட்டழியக் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 24

1636. உண்ணுமது ரக்கனியோடு உறுசுவைபோல் ஒன்றியெனைப்
பண்ணொடு பாட் டுப்போல் பரிந்தாண்ட வேங்கடன்பால்
உண்ணுணுகி உசாவுயிரோடு உணர்வும் ஒடுங்கொடுங்கக்
கண்ணொடுகண் ணோக்கிநாம் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 25

1637. உடைவித் தகரமணன் உலையாது எனையாண்ட
நடையிற்கை வலியநறு நவந்தம் பசிதீர
அடைவிக்கப் பாற்கடலா அடியேன் இதயத்தைக்

கடைவித்த கண்ணொடுநாம் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 26

1638.

கண்ணாகத் தன்அருளே காட்டினான் தன்னடியேற்கு
அண்ணா மலைமணன் அழகார்ந்த பொன்மேனி
எண்ணலே எண்ணி எழுத்தால் எழுதவொணக்
கண்ணார் அமுதொடு கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 27

1639. வானந்து சித்திகளின் வைபவங்கள் சேர்ந்துகுடி
தானந்து கம்பீரத் தடங்கனான் வேங்கடன்என்
ஊன்நந்த வுயிர்நந்த உளம்புகுந்தான் டாடுபேர்
ஆனந்தம் மீதுரக் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 28

1640. நரிகளைமுன் பரியாக்கி நவநவமாம் அப்பரியை
நரியாக்கும் திருகாளி நன்பாண்டி வேங்கடவன்
கரியனைவெண் நீருக்கிக் கல்லாத வெளிற்றேனைக்
கரியாக்கும் கண்ணொடுநாம் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 29

1641. மாணொ மருண்டவிழி மாதரீர் நனைவுள்சேர்
யானையால் யானைபட யாத்தாற்போல் வேங்கடனோடு
ஆனவான் முகநோக்கால் ஞானநோக் கம்பெறுவாம்
ஆனதான் முகநோக்கிக் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 30

1642. சிறக்கணித்து நம்மைச் சிறந்தாண்ட வேங்கடனோடு உறக்களித்தற்கு
உற்றஇடை யூறுஒழிக்க உன்னுவீர்
அறக்குளித்தால் குளிரில்லை ஆமாறு நம்மிதயத்து
அறக்குளித்துப் பணிப்பகலக் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 31

1643. ஆருயிரா எம்மால் அறிபடுவான் அடியேன்சொல்
வேரிமண மாலையா வேய்ந்ததிரு வேங்கடவன்
காரிகையீர் நம்மைக் கலந்தாண்டான் கழிசிறந்த
காரிகைசேர் கண்ணொடுநாம் கண்ணோக்கம் ஆடாமோ. 32

திருச்சிற்றம்பலம்